

[Valdemar Thomsen.]

lade at gaa i Enkeltheder og nøjes med at oplyse, at Gennemsnitsresultatet af to Forsøgsaar blev en Drægtighedsprocent paa 97,45 efter kunstig Sædooverføring og 94,94 efter naturlig Bedækning. Som man af disse Tal vil forstaa, er Sikkerheden ved den kunstige Sædooverføring mindst lige saa stor som ved den naturlige Bedækning, og det samme gælder Hurtigheden med Hensyn til at faa Dyrene drægtige.

Forsøget antydede i øvrigt, at den nye Metode er at foretrække, hvis der er Tale om den ret udbredte smitsomme Skedekatar, et Spørgsmaal, som jeg senere vil komme ind paa en nærmere Omtale af.

Om de ved Forsøget opnaaede Resultater oplyser Professor Edv. Sørensen, at kunstig Sædooverføring maa anerkendes som en lige saa god Avlsmetode som naturlig Bedækning, at kunstig Sædooverføring udmærket kan praktiseres under danske Landbrugsforhold med de smaa og mellemstore Besætninger, at der ikke er Vanskeligheder med den anvendte Teknik, at der ved Metodens Anvendelse i Avlen hurtigt kan opnaas en almen Forbedring af Kvægbestanden, og at der ved kunstig Sædooverføring ikke, som Tilfældet ellers ofte er, overføres smitsomme Sygdomme. Hertil kommer, at der, hvor Metoden anvendes, bliver System i Ufrugtbarhedsbehandling og Drægtighedsundersøgelser, hvilket selvfølgelig betyder overordentlig meget for Kvægbrugets Økonomi.

For at der ikke skal herske Tvivl om det forsvarlige i at anvende Metoden, tillader jeg mig at citere Professor Edv. Sørensen, der i den omtalte Beretning, som er godkendt af Statens Husdyrbrugsudvalg, skriver:

„Kunstig Sædooverføring har saaledes betydelige Fordele fremfor naturlig Bedækning, og jeg mener derfor, at der ingen Tvivl er om, at man bør anvende denne Avlsmetode i vid Udstrækning.“

Det er i faa Ord Videnskabens Mening om den Ting, og da den fuldt ud er paa Linie med det praktiske Kvægbrugs Ønsker, er det komplet meningsløst, ja, næsten latterligt, at Landbrugsministeren ikke vil medvirke til at faa indført tidssvarende Bestemmelser i en ny Lov. Hvis ikke den højtærede Landbrugsminister nu i den ellefte Time ændrer Signaler, vil han i langt højere Grad end Udvalgsflertallet faa Ansvar for, at Husdyrloven er forældet, forinden den føres ud i Livet.

Ved en Undersøgelse har det vist sig, at de gamle Foreninger, der som nævnt stagnerer, har deres største Udbredelse i

Egne, hvor Afstanden fra Besætning til Besætning er ringe, og hvor der kun arbejdes med en enkelt Race. Er der flere Racer og er Afstandene store, har de gamle Foreninger ikke kunnet magte Opgaven, og Forholdet er derfor ogsaa det, at de nye Foreninger foreløbig i hvert Fald er mest udbredt i Jylland og navnlig i Vest- og Nordjylland. Endvidere er det konstateret, at de gamle Foreninger har en meget ringe Tilslutning fra Husmandsbrugene, hvilket formentlig i nogen Grad hænger sammen med de lange Afstande; Interessen for rationel Kvægavlsarbejde er nemlig ikke mindre blandt Husmænd end blandt større Brugere, hvad der klart fremgaar af den Kendsgerning, at de Foreninger, der arbejder med kunstig Sædooverføring, har lige stor Tilslutning fra de forskellige Brugsstørrelser. Uden Overdrivelse kan man derfor sige, at de nye Foreninger synes at kunne faa afgørende Indflydelse for de mindre og de helt smaa Brug. Interesse og Forstaaelse skorter det som nævnt ikke paa, men Vanskelighederne og Omkostningerne bliver, medmindre Husdyrloven ændres paa dette Felt, næsten uovervindelige. Ikke mindst derfor beklager jeg, at Socialdemokraterne og Husmændenes specielle Repræsentanter ikke synes at ville stemme for en nødvendig Ændring af Loven.

Hvad et eventuelt Tilskud angaar, kan man ikke, forekommer det mig — saaledes som det ærede Medlem Hr. Løje og det ærede Medlem Hr. Falk-Jensen —, afvise et Krav herom med at sige, at der i adskillige Foreninger ikke er nogen skarp Adskillelse. Det er nu min bestemte Tro, at hvis der virkelig var en Vilje, vilde det ogsaa være muligt at finde en Vej paa dette Omraade. Hvis Sagen griebes rigtigt an, og det vil sige, hvis Staten yder en beskedent Støtte og fremfor alt sørger for, at Dyr lægerne ikke med deres Takster eller paa anden Maade faar Lejlighed til at lægge Hindringer i Vejen, er der ingen Tvivl om, at dette nye Middel i Avlen vil faa overordentlig stor Betydning saavel for den enkelte Kvægbruger som for Landet som Helhed.

Over for eventuelle Skeptikere vil jeg pointere, at Betydningen i nogen Grad vil komme til at staa i Forhold til den Forstaaelse, som vil blive lagt for Dagen, naar vi kommer til Afstemningen over de paa-gældende Ændringsforslag, Ændringsforslagene Nr. 5, 22 og 23. Det maa staa klart, at man ved at anvende de allerbedste Tyre meget hurtigt vil kunne sikre en Fremgang i Ydelse og Bygning, som ingen har drømt om. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr.